

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8007/2025
20.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Добриле Страјина, Надежде Видић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Велисав Мићић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Нада Бојовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2066/2024 од 04.02.2025. године, у седници одржаној 20.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2066/2024 од 04.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2066/2024 од 04.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 272/22 од 29.01.2024. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је ништав и као такав да не производи било каква правна дејства уговор о откупу стана оверен код Општинског суда у Ивањици под бр. Ов .../... од 21.12.1992. године између трећег лица као продавца и правног претходника туженог пок. ББ као купца, а којим уговором је правни претходник туженог, пок. ББ извршио откуп стана постојећег у згради бр. ..., број улаза ..., на ... спрату, број посебног дела ..., по структури двособан, грађевинске површине 58 м², све на адреси у Ул. ... бр. ..., на к.п. бр. ... ЛН бр. ... КО ..., према садашњем стању уписа по јавним књигама, што је тужени дужан да призна. Ставом II изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.300,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 2066/2024 од 04.02.2025. године, ставом 1 изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Ивањици П 272/22 од 29.01.2024. године. Ставом 2 изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о откупу стана који је закључен између правног претходника туженог и 33 "Продукт" из Ивањице, која је престала да постоји. Побийана одлука, којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је предметни уговор закључен по основу уговора о коришћењу стана од 10.04.1987. године, чији основ је била одлука о додели стана РО "Ивањица" – КООП из Ивањице бр. 07-140/2 од 10.04.1987. године, за коју је, правноснажном кривичном пресудом, утврђено да је лажна исправа настала извршењем кривичног дела фалсификовања службене исправе, па је побијана одлука донета применом одредбе члана 52. и 103. Закона о облигационим односима. Тужени у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка неправилном применом одредби о нужном супарничарству, међутим, то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права такође није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, или уједначавања судске праксе, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 07.03.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, па је тужиоцу такса на тужбу одмерена у износу од 1.900,00 динара, за ту вредност предмета спора.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**